

[Kyllä tästäkin selvittäään](#)

Jo tammikuussa itse huomasin ensimmäisen uutisen ja tunsin sen tapahtuvan. Tiesin että näin tässä tulee käymään. Tämä tulee ainakin epidemia olemaan, mutta pandemiaan en halunnut uskoa. Miten näin voi tapahtua? Vain elokuvissa tapahtuu jotain tällöistä...

Mutta elämä on kuin elokuva tai kirja. Koskaan ei tiedä mitä tapahtuu, milloin kuolee tai mihin törmää koulumatkallasi. Minun elämäni on ainakin ollut niinkuin elokuva. Sairastelua, kuoleman pelkoa ja vielä kerran sairastelua. Mutta onneksi moni elokuva päättyy onnellisesti ja siitä selviää. Ihminen käy elämässään läpi monia turhauttavia, ahdistavia ja ihania asioita, mutta selviää niistä.

Itse olen oppinut, että vain koulu ja vanhemmat eivät opeta ihmistä tekemään oikeita päätöksiä ja olemaan hyvä ihminen. Moni jolla on jonkinlainen perussairaus osaa arvostaa elämää, sillä on käynyt itse elämässään läpi huonoja hetkiä ja maannut sairaalassa. Tottakai myös terveet ihmiset ovat ymmärtäväisiä ja mukavia, mutta eivät näe elämää välttämättä samalla tavalla kuin he jotka ovat sairaita läpi elämänsä.

Tämä korona-aika on saanut minut miettimään vielä enemmän kuinka hyvä tuuri minulla on ollut. Olen saanut uuden elämän ja käynyt läpi masennuksen. Minua on autettu selviytymään elämästä ja olen itse tahtonut apua. Itseäni ahdistaa tällä hetkellä korona virus. Miten jaksan koulun?

Hoidetaanko minun perussairauttani enää tarpeeksi hyvin, kun en saa käydä sairaalassa, sillä kuulun riskiryhmään?

Muistakaa siis: Jos teitä mikään pelottaa tai ahdistaa pyytäkää apua. Kyllä jossain vaiheessa löytyy se joka haluaa auttaa!